
ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2016)0427

Hogyan segítheti elő a KAP a munkahelyteremtést a vidéki területeken?

Az Európai Parlament 2016. október 27-i állásfoglalása a vidéki területeken a KAP munkahelyteremtéshez való hozzájárulásának mikéntjéről (2015/2226(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Foglalkoztatás a vidéki térségekben: a munkahelyhiány enyhítése” című bizottsági közleményre (COM(2006)0857),
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Nőjogi, valamint Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A8-0285/2016),
- A. mivel a vidéki területek az EU területének több mint 77%-át teszik ki, és mivel e területeken számos – túlnyomórészt nem áthelyezhető – munkahely a mezőgazdaságtól és az agrár-élelmiszeripartól függ;
- B. mivel a mezőgazdaság és az agrár-élelmiszeripar együttvéve az EU GDP-jének 6%-át teszi ki, ami 15 millió vállalkozást és 46 millió munkahelyet jelent;
- C. mivel az elmúlt néhány évtizedben számos európai országban a vidéki térségekben a mezőgazdasági termelők száma drasztikusan csökkent, mert a mezőgazdasági termelők és más mezőgazdasági dolgozók jövedelme, valamint a munkavállalási lehetőségek e térségekben folyamatosan csökkentek; mivel 2005 és 2014 között csaknem negyedével (-23,6%) csökkent a mezőgazdasági munkaerő-ráfordítás a 28 tagú EU-ban¹;
- D. mivel jóllehet Európában a földhasználat fő formája továbbra is a mezőgazdaság, a vidéken élő aktív népességnek mégis csak töredékét foglalkoztatja; mivel a vidéki térségekben a földhasználat diverzifikációja – amelynek köszönhetően a termelő gazdasági funkció mellett szerepet kap a lakáscélú és szabadidős tevékenységekre szolgáló földhasználat, valamint a természetvédelem és a természet megóvása is – az Unió különböző vidéki térségeiben jelentős kihívást jelent a fejlődés és a foglalkoztatás szempontjából; mivel annak ellenére, hogy egyes régiókban az utóbbi években a vidéken élni kívánó emberek beáramlása a legtöbb esetben periurbanizációs hatást váltott ki és így a lakosság csökkenésének folyamata

---

¹ Eurostat, 2016.

megfordult, emellett azonban hanyatlás is megfigyelhető számos kevésbé virágzó régióban, ahol a távoli fekvés problémát okoz, és nehezebb a fejlesztés és a foglalkoztatás támogatása;

- E. mivel számos vidéki térségben sok a kihívás, például az alacsony jövedelmek, a negatív demográfiai mutatók, a munkahelyek hiánya és a magas munkanélküliség, a lassú növekedés a tercier szektorban, az élelmiszer-feldolgozás kapacitáshiánya, az elégtelen szakértelem és a korlátozott tőke;
- F. mivel Európában az emberek több mint 90%-a tekinti a mezőgazdaságot és a vidéki területeket fontosnak a jövője szempontjából;
- G. mivel a mezőgazdasági tevékenységek tekintetében viszonylag alacsony az egy munkaegységre jutó jövedelem, és ez aggodalomra ad okot;
- H. mivel a gazdasági válság Európa minden részét sújtotta, de a leginkább a vidéki térségeket;
- I. mivel a jelenlegi gazdasági válságra tekintettel az Európai Unió a foglalkoztatást – többek között az ESBA felhasználásával – az egyik legfontosabb prioritásává tette, és mivel ebben az összefüggésrendszerben a közös agrárpolitikát hatékonyabbá kell tenni és legitimitását meg kell erősíteni, mert a KAP az európai uniós fellépés egyik legfontosabb eszköze, és e fellépés célja a munkahelyteremtés és a versenyképesség biztosítása a vidéki övezetekben, főként a mezőgazdasági ágazatban; mivel ezzel összefüggésben meg kell vizsgálni, hogy a KAP milyen mértékű hatást gyakorol a munkahelyek teremtésére és fenntartására a vidéki övezetekben;
- J. mivel döntő fontosságú, hogy fenntartsák a KAP két pillérét, az I. pillér ugyanis megakadályozza a kisméretű és családi gazdaságok kivonulását az ágazatból, valamint hozzájárul a mezőgazdasági ágazaton belüli munkahelyek fenntartásához, a II. pillér forrásai pedig az egyéb területeken – többek között az idegenforgalmi, az élelmiszer-feldolgozó és az egyéb kapcsolódó ágazatokban – biztosítják a munkahelyteremtést;
- K. mivel az európai mezőgazdaság számos – az élelmiszertermeléssel és az élelmiszerbiztonsággal, a környezetvédelemmel, a biológiai sokféleséggel, a fenntarthatósággal, az energiával és az éghajlati változásokkal kapcsolatos – kihívás előtt áll, ezért létfontosságú feladat a társadalom és a mezőgazdaság közötti kapcsolatok megerősítése és innovatív megoldások kidolgozása az ágazat ellenálló képességének és versenyképességének biztosítása érdekében, valamint újra át kell gondolni a mindenki érdekeit szolgáló valódi közpolitika célkitűzéseit, ez ugyanis az európai integráció legfontosabb vonatkozásainak egyike;
- L. mivel túl sokáig nem fordítottak megfelelő figyelmet arra, hogy a mezőgazdasággal kapcsolatban szemléletváltás szükséges, azaz vissza kell térni a területalapú megközelítésre – a termelést és a foglalkoztatást egy-egy konkrét területhez kötve –, és mivel a vidéki övezetek dinamizmusának és gazdag munkahely-kínálatának biztosítása érdekében kötelességünk fenntartani a mezőgazdasági termelést, ami az e térségekben élő nők és férfiak legfőbb tevékenysége; ez a szemléletváltás egyúttal egészséges egyensúlyt teremt a város- és a vidékfejlesztés között;

- M. mivel egyre nagyobb szerephez jut a városi és a városkörnyéki mezőgazdaság, és egyre nagyobb érdeklődés mutatkozik iránta, valamint változik a fogyasztási modell is, különböző tényezőket ötvözve egymással, amilyen például a lehető legkisebb környezeti lábnyom, a kiváló minőségű helyi termelés, valamint a kis- és regionális termelők által végzett munka értékének elismerése;
- N. mivel a KAP legutóbbi szerkezeti reformja lehetővé tette a támogatások igazságosabb átcsoportosítását és elosztását a tagállamok és a különböző mezőgazdasági ágazatok között, továbbá megerősítette a közös agrárpolitika gazdasági szerepét, valamint a mezőgazdasági üzemek és a vidéki területek szociális stabilizálásának egyik tényezőjévé tette;
- O. mivel az I. pillér keretében biztosított közvetlen kifizetések ugyan nem járulnak hozzá közvetlenül a munkahelyteremtéshez, tanulmányok azonban kimutatták, hogy létfontosságú a szerepük munkahelyek fenntartásában a mezőgazdasági termelők pályaelhagyásának megelőzésében; mivel abban az esetben, ha ezt a szakpolitikai támogatást visszavonnák, az európai mezőgazdasági termelők 30%-a kényszerülne feladni tevékenységét és elhagyni a mezőgazdasági ágazatot; mivel e kifizetések tartják életben a mezőgazdasági kistermelőket és a vidéki térségeket;
- P. mivel a peremterületeken élő mezőgazdasági termelőknek, illetve a hátrányos helyzetű vagy marginális területeken folytatott mezőgazdasági termeléshez közvetlen kifizetések formájában nyújtott támogatások nemcsak annak biztosításához létfontosságúak, hogy e mezőgazdasági termelők e földterületeken maradjanak és tisztességes megélhetéshez jussanak, hanem szerepük van a táj megővésében és e térségek turisztikai vonzerejének növelésében is;
- Q. mivel a megreformált KAP I. pillérének fő célkitűzése az élelmezésbiztonság, ami hozzájárul a meglévő mezőgazdasági munkahelyek fenntartásához, és az előírások értelmében biztosítani kell az I. pillér kifizetéseinek tisztességes szétosztását annak érdekében, hogy maximalizálják e támogatás kedvező hatásait;
- R. mivel helyszíni tapasztalatok szerint a mezőgazdasági fejlesztés más modelljei is lehetségesek, amelyek az élelmiszerminőség, valamint a mezőgazdasági, környezetvédelmi és gazdasági-társadalmi hatékonyság tekintetében jobb eredményeket hoznak, ezért a mezőgazdasági rendszerek sokféleségét támogatni kell és elő kell mozdítani, és mivel az általában sokféle, innovatív és igen rugalmas mezőgazdasági kis- és középgazdaságok gyakran jól szervezett termelői csoportokat és szövetkezeteket alkotnak, a helyi közösségek hasznára válnak és ezáltal támogatják a vidéki gazdaságot, ami az európai mezőgazdaság fejlődésének kulcsa;
- S. mivel a jelenlegi válság megmutatta, hogy a piacorientált közös agrárpolitika keretében alapvető fontosságú fenntartani a mezőgazdasági piacok közös szervezését, és az árak stabilitásának biztosítása, illetve a munkahelyek és a mezőgazdasági jövedelmek fenntartása érdekében megfelelő új szabályozási eszközöket kell meghatározni;
- T. mivel ez európai mezőgazdasági termelők egyre globálisabb piacon működnek, ezért más ágazatokhoz képest jobban ki vannak téve az árak ingadozásának;

- U. mivel az élelmiszer-ellátási láncban jelenleg működő fizetési rendszer nem biztosítja a hozzáadott érték fenntartható elosztását, és gyakran ez a döntő oka annak, hogy az elsődleges termelők bevételei csak még költségeik fedezéséhez sem elegendőek;
- V. mivel a városi területekkel összehasonlítva a vidéki térségek jellemzője, hogy magasabb a munkanélküliség aránya, jelentősen alacsonyabb a lakosok jövedelme, kevésbé vonzó az infrastruktúra és nehezebb a hozzáférés a szolgáltatásokhoz, amelyek nyújtása az alacsonyabb népsűrűség és hozzáférhetőség miatt jóval költségigényesebb;
- W. mivel a munkahelyteremtésnek vidéki térségekben a konkrét területekhez szabott fenntartható politika keretébe kell szervesen illeszkednie, ez pedig a mezőgazdasági tevékenységek, valamint a mezőgazdasághoz és az erdőgazdálkodáshoz közvetett módon kapcsolódó tevékenységek fenntartását és továbbfejlesztését igényli, erős kapcsolatokat kovácsolva a különböző szereplők között mind szociális értelemben, mind pedig a szolidaritás és a fokozott környezetvédelem szempontjából;
- X. mivel a vidéki területek jövője nem kizárólag a mezőgazdasági ágazat fejlődésétől függ, hanem kapcsolódik hozzá más gazdasági tevékenységek diverzifikálása és fenntartása is, például az erdőgazdálkodás, a kézművesség, a kis-és középvállalkozások fejlesztése, az integrált termelői kapacitások fokozása, a vidéki turizmus, a szabadidős, oktatási és sport szolgáltatások (például lovaglás), valamint a földek, erdők által biztosított források (köztük a hulladék) fenntartható felhasználása megújuló energiák vagy ökológiai eljárásokon alapuló szerves anyagok és termékek előállítására; mivel a társadalmi-gazdasági vonatkozásokhoz, valamint a vidéki azonosságtudathoz és kultúrához kapcsolódó decentralizált és integrált helyi politikákra és igazi területi rendszerre van szükség, amely kollektív és ágazatközi megközelítések révén szinergiákat teremt és közös erőket mozgósít a helyi források kihasználására, többek között más uniós alapokat is felhasználva a vidéki fejlesztés és foglalkoztatás ösztönzésére, és egyúttal biztosítva a vidéki infrastruktúra meglétét is;
- Y. mivel e célból mindenféleképpen arra kell összpontosítani, hogy sok munkahely a helyi és egyedi tevékenységet folytató mezőgazdaság (benne az erdőgazdálkodás) függvénye, e munkahelyeket nem lehet áthelyezni, és egyaránt gerjesztenek élelmiszertermeléssel összefüggő és más jellegű szolgáltatásokat is, ezekre példa a tájvédelem és a vízkészletek megóvása és kezelése;
- Z. mivel különösen támogatni kell a kis családi gazdaságokat, köztük az olyan gazdákat is, akik egyedül vagy többedmagukkal felelősségteljes, független és hatékony módon irányítják gazdaságaikat, és a termeléssel kapcsolatos döntéseik és/vagy termelési módszereik kiigazítása, illetve tevékenységeik diverzifikálása révén képesek bármely nehézség áthidalására, lépést tartva a mezőgazdasági ágazatban rendszeressé vált strukturális változásokkal;
- AA. mivel a mezőgazdasági és a vidéki területeken dolgozó és/vagy vállalkozást vezető nők lehetőségeit elemezni, rögzíteni és valamennyi uniós szakpolitikában támogatni kell, anélkül, hogy az utóbbiak bármelyike hátrányosan érintené őket, mivel ez alapozhatja meg azt, hogy a nők a fejlődés és az innováció mozgatórugói legyenek, ami az egész ágazatot segíthet kiemelni a válságból; mivel a nőket be kell vonni a helyi és regionális szintű ágazati fejlesztési tervekbe, hogy ezekben szükségleteik, tapasztalataik és elképzeléseik érvényesülhessenek, és ezért biztosítani kell számukra

azokat a készségeket, amelyek segítségével aktívan részt vehetnek a tervek kidolgozásában;

- AB. mivel 2010-ben csupán a mezőgazdasági termelők 7,5%-a volt 35 év alatti, és jelenleg a mezőgazdasági egységet üzemeltető 65 év feletti személyek száma több mint 4,5 millió, és mivel az 1307/2013/EU rendelet 50. és 51. cikke a KAP keretében rendelkezik a mezőgazdaságon belüli új generációs megújulás támogatásáról;
- AC. mivel számos tagállamban a vidéki régiókban élő nők hozzáférése a mezőgazdaságban rendelkezésre álló munkalehetőséghez és a munkaerőpiac egyéb szegmenseihez korlátozott, és a bérkülönbségek nagyobbak, mint más ágazatokban, jóllehet a nők rendkívül fontos szerepet játszanak a vidéki térségek fejlődésében és társadalmi életében, különösen a tevékenységeiket diverzifikáló (falusi turizmust, minőségi termékek, szabadidős, oktatási és sporttevékenységeket, valamint egyéb szolgáltatásokat kínáló) mezőgazdasági üzemekben; mivel a női vállalkozók társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi szempontból a vidéki térségek fenntartható fejlődésének fontos pillérét alkotják; mivel a földhöz jutás egyenlőtlensége a nők lehetőségeit korlátozó tényezők egyike, így vállalkozásindításuk esélyei a mezőgazdasági ágazatban rosszabbak; mivel Európában a mezőgazdasági üzemek átlagosan 29%-át vezetik nők;
- AD. mivel az üzemi méretekben termesztett növényfajták száma kicsi; mivel a helyi fajtaváltozatok és fajták szerepet játszanak a vidéki régiókban a biológiai sokféleség fenntartásában és a lakosság megélhetésének fenntartásában, valamint a helyi termelésben;
- AE. mivel a fiatal nemzedékek szemében növelni kell a vidéki környezet vonzerejét olyan képzés támogatása révén, amely a szakmai munka és a technológiák terén az innovációt és a modernizációt állítja a középpontba;
- AF. mivel a FAO kidolgozta az élelmezési és mezőgazdasági rendszerek fenntarthatósági vizsgálatának (SAFA) egyetemes keretrendszerét;
- AG. mivel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) a vidéki területeken folytatott különféle tevékenységi ágazatokban szakképzési és készségelsajátítási intézkedések céljára használható;

A jelenlegi KAP keretében

1. felhív minden tagállamot, hogy a vidék elnéptelenedésének megállítására érdekében biztosítsanak a fiatal gazdák számára hosszú távú, perspektivikus lehetőségeket, léptessenek életbe a nemzedékek megújulását elősegítő átfogó stratégiát, és e célból maradéktalanul vegyék igénybe az új KAP által kínált valamennyi lehetőséget a fiatal és kezdő mezőgazdasági termelők támogatására (még ha nem családi körökből érkeznek is), különösen az első és második pillérbe tartozó, a fiatal mezőgazdasági termelőknek nyújtott támogatások és a 40 évesnél idősebb kezdő gazdák vállalkozásindításának megkönnyítése révén; megjegyzi, hogy az ilyen rendelkezéseket ki is kell egészíteni és összhangba kell hozni a nemzeti politikák alá tartozó (a földhasználatra, az adózásra és a szociális biztonságra vonatkozó) előírásokkal, többek között az 1307/2013/EU rendelet 50. és 51. cikke szerinti támogatással;

2. megjegyzi, hogy a KAP közvetlen kifizetések jelentős részét a leggazdagabb mezőgazdasági üzemek kapják: 2014-ben a kedvezményezettek 13%-a kapta meg önmagában a KAP közvetlen kifizetések 74%-át; úgy véli, hogy ez nem segíti a mezőgazdasági termelésen belüli munkahelyteremtést, mivel a mezőgazdasági kisüzemek munkaerő-igényesebbek, és a mezőgazdasági üzemekben dolgozók 53%-a kis méretűként besorolt mezőgazdasági üzemekben dolgozik; kéri, hogy a KAP kifizetéseit jobban osszák el a kis mezőgazdasági termelők között;
3. kéri a tagállamokat, hogy fokozzák a kis és közepes méretű gazdaságoknak nyújtott támogatásaikat, többek között folyamodjanak gyakrabban az átcsoportosítással nyújtható kifizetésekhez; felhívja továbbá a tagállamokat hatékonyan szervezett vállalkozások, valamint a csoportosulás jogi eszközeivel élő vállalkozások számára;
4. úgy véli, hogy a KAP-nak nagyobb figyelmet kell fordítania a földrajzilag hátrányos területekre (a hegyvidéki térségekre, a tengerentúli területekre, a legkülső térségekre, a veszélyeztetett természeti területekre stb.), mert a mezőgazdaság fenntartása a gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi fejlődés létfontosságú, a foglalkoztatás felé mutató vektora; hozzáfűzi azonban, hogy a KAP-nak tekintetbe kell vennie a városok terjeszkedésének új, dinamikus tendenciáit, és támogatást kell nyújtania az ilyen terjeszkedés közelében fekvő és sajátos kihívásokkal szembesülő területeknek;
5. rámutat, hogy a tagállamok nagy mértékben éltek a lehetőséggel, hogy függő kifizetéseket folyósítsanak – amelyek a termelést fejlesztése és adott helyszínen tartásának lehetővé tétele révén munkahelyeket biztosítanak hátrányos helyzetű térségekben –, és kéri a tagállamokat, hogy növeljék az aktív gazdáknak juttatott ilyen támogatás részarányát, tegyék azt rugalmasabbá és a korábbinál nagyobb részét fordítsák növényi fehérjék termelésének előállítására, az EU növényifehérje-ellátása jelenleg ugyanis harmadik országokból származó behozattalól függ; javasolja továbbá, hogy az önkéntes függő kifizetések mértékét szintén az adott gazdálkodás foglalkoztatási szintjéhez lehetne igazítani, ami jobban támogatná a több munkaerőt használó termékeket;
6. rámutat arra, hogy a jelenlegi programozási időszakban és a vidékfejlesztési programmal összhangban rendelkezés írja elő a helyi fajtaváltozatok termesztésének és a helyi fajták tartásának célzott támogatását, ezáltal elősegítve a regionális foglalkoztatást és a biológiai sokféleség fenntartását; felhívja a tagállamokat olyan mechanizmusok bevezetésére, amelyek révén a helyi fajtaváltozatokat és fajtákat termesztő és tartó csoportok és szervezetek célzott támogatásban részesülhetnek;
7. rámutat, hogy a közvetlen támogatások környezetvédelmi dimenzióját végre kell hajtani, hogy ennek a gazdaságok fenntarthatóságának és életképességének biztosítására irányuló törekvés szerves részét kell képeznie, és hogy segíteni kell új munkahelyek fenntartását és teremtését többek között a biológiai sokszínűség megővésével a mezőgazdasággal összefüggő turizmus és a tájgazdálkodás – például földbirtokok és történelmi kúriák – révén; nyomatékosan felhívja az EU-t az egyszerűsítésre és annak biztosítására, hogy a környezetvédelmi rendelkezéseket egyszerű, érthető és akadálymentes módon végre lehessen hajtani; rámutat arra, hogy a környezetvédelmi dimenzió nem vezethet a hegyvidéki és peremterületeken különösen érzékeny mezőgazdasági termelés csökkenéséhez;
8. úgy véli, hogy tekintettel a méhek számos uniós tagállamban tapasztalható megnövekedett arányú elhullására és arra, hogy a beporzók fontos szerepet játszanak

az élelmiszerbiztonság és számos növénytermesztési ágazat gazdasága szempontjából, az Uniónak nagyobb mértékben kellene támogatnia ezt az ágazatot, valódi uniós stratégiát alkalmazva a méhek állománypótlására; hozzáfűzi, hogy ez nem igényelne nagy beruházásokat, de sok munkahelyet teremtene vagy azáltal, hogy diverzifikálja a meglévő gazdaságok tevékenységeit, vagy pedig új, szakosodott mezőgazdasági üzemek létrehozása révén, amelyek szakértői becslés szerint egyenként 200 kaptárral életképesek lennének, és amelyek célja szelektált méhanyák és méhrajok kitenyésztése volna, majd ezt követően méz termelése, amelyben az Unió komoly hiányt szenved; rámutat, hogy egy ilyen megközelítés, amelynek alapját különböző – az innovációra, a társadalmi befogadásra és a munkahelyteremtésre vonatkozó – uniós stratégiák képezik, maradéktalanul összhangban áll azzal a törekvéssel, hogy a közös agrárpolitika és a mezőgazdaság fejlesztése a jövőben a nagyobb fenntarthatóság irányába haladjon;

9. megjegyzi, hogy a mezőgazdasági üzemeken belüli munkahelyek fenntartása érdekében az ágazaton belül új kockázatkezelési eszközök felé kell fordulni és növelni kell az olyan eszközök használatát, mint az egységes közös piacszervezés és a második pillér keretén belüli termelői szervezetek, annak érdekében, hogy jobban reagálni tudjanak a globális piac ingadozásaira és igényeire; úgy véli, hogy a piaci intézkedéseket és az egységes közös piacszervezés és a második pillér keretében előirányzott rendkívüli válság- és kockázatkezelési intézkedéseket sokkal gyorsabban és proaktív módon, az EU költségvetéséből juttatott támogatással, szükség esetén a legkülső régiók, a hegyvidéki térségek és a versenyképességi kihívásokkal szembesülő egyéb régiók egyedi helyzetéhez igazodva kell végrehajtani, ekképpen korlátozva az árcsökkenéseknek a gazdaságok által termelt jövedelemre gyakorolt negatív hatásait; felhívja a figyelmet arra, hogy a válságellenes intézkedések nem érték el maradéktalanul a céljaikat, és jobban figyelembe kellene venni a tagállamok meglévő infrastruktúráját és kapacitásait; kéri a Bizottságot, hogy a közelmúlt válságaiból okulva alakítsa ki gyorsabb és hatékonyabb intervenciós rendszereket, amelyek képesek megelőzni a legkárosabb hatásokat;
10. felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben aknázza ki az 1308/2013/EU rendelet 219-222. cikkében meghatározott rendkívüli intézkedések kínálta lehetőségeket;
11. úgy véli, hogy az intervenciós árakat a költségárak alakulásának függvényében rendszeresen ki kell igazítani ahhoz, hogy biztonsági hálóként működjenek, közvetlen hatást gyakorolva a termelők jövedelmére és tevékenységeik fenntartására, valamint a foglalkoztatásra; felhívja az EU-t, hogy a piacok nyomán követése érdekében hozzon létre a Tejpiaci Megfigyelőközponthoz hasonló megelőző eszközöket minden nagy termelő ágazatban, ez ugyanis a szükség esetén igénybe vehető, rugalmas és reaktív piacirányítási eszközök formájában lehetővé tenné a termelés kormányzását és a válságokkal szemben válaszlépések foganatosítását;
12. elismeri, hogy a helyi termelőket összekötő rövid ellátási láncok ösztönözhetik a munkahelyteremtést vidéken, és hangsúlyozza, hogy a minőségi rendszerek, az eredetmegjelölések és az ökológiai termesztési/tenyésztési rendszerek lehetőséget adnak az agrár-élelmiszeripari ágazat fejlődésére és vidéki környezetben munkahelyteremtő potenciával bírnak, ezért nemcsak védeni, hanem tovább is kell fejleszteni őket új munkahelyek teremtése, valamint a regionális kultúra és azonosságtudat megőrzése érdekében; hangsúlyozza, hogy javítani kell az e termékek kijutását szélesebb piacokra, és hogy minőségi, promóciós és védelmi intézkedéseket kell bevezetni e termékek marketingjének javítása, valamint egy adott

földrajzi térség általános idegenforgalmi termékei körébe történő bevonásuk segítése érdekében; emlékeztet arra, hogy a megvitatás szakaszában levő jogalkotási javaslatok fényében e pozitív gazdasági hatások alapját a fogyasztók bizalma képezi, és ezt nem szabad az esetleg a minőség romlását okozó módosításokkal veszélyeztetni; hangsúlyozza továbbá, hogy e minőségi szabványok elérésére irányuló folyamatok túlságosan súlyos terheket jelenthetnek, ezért azokat egyszerűsíteni kell;

13. ajánlja, hogy a tagállamok használják ki erősebben a második pillér 6. prioritásán belül a munkahelyek megővésére és teremtésére vonatkozó prioritási területeket, valamint az ismeretek átadásával, a szakmai képzéssel és a folyamatos képzéssel (többek között a gyakornoki képzéssel, a munkahelyi képzéssel és a mezőgazdasági dolgozók átképzésével) kapcsolatos intézkedéseket annak érdekében, hogy a munkavállalók más vidéki tevékenységek végzésére átirányíthatók legyenek, továbbá a mezőgazdasági üzemek gazdasági és környezetvédelmi teljesítményeinek javítását célzó tanácsadási és ügyvezetési intézkedéseket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak támogatást a mezőgazdasági termelőknek, valamint a mezőgazdasági és vidéki munkavállalóknak abban, hogy sokoldalúvá váljanak és képesek legyenek tevékenységeik diverzifikálására, önálló kezdeményezésekre és az innováció megerősítésére;
14. megjegyzi, hogy az előző (2007-2013-as) programozási időszak programjaihoz képest a jelenlegi vidékfejlesztési programok sokkal kevésbé összpontosítanak a munkahelyek megőrzését célzó szociális projektekre, egyrészt a tagállamok vidékfejlesztési programokra választott intézkedések miatt, másrészt mert kevesebb pénz áll rendelkezésre a közvetlenül a foglalkoztatásra ható intézkedésekre, ezért nagyobb rugalmasságra szólít fel a vidékfejlesztési politika végrehajtásában;
15. megítélése szerint egyszerűsíteni kell a vidékfejlesztési politika végrehajtását és koherensebb – például több forrás egyidejű igénybe vételét ötvöző – megközelítéseket kell alkalmazni, valamint le kell állítani a tagállamok és a Bizottság túlságosan aprólékos adminisztratív és pénzügyi ellenőrzéseit;
16. kéri a tagállamokat annak jobb tudatosítására, hogy a KAP II. pillére milyen lehetőségeket kínál a vidéki térségekben végezhető tevékenységek diverzifikálásához (pl. az agroturizmushoz, a megújulóenergia-termeléshez);
17. felhívja a figyelmet arra, hogy az innovációval járó kockázatvállalási tényezőt sem a nemzeti, sem a közösségi politikák nem veszik kellően figyelembe, és hogy e jelenség gátolja az innovációt és a munkahelyteremtést, különösen azon gazdasági szereplők esetében, akik innovatív projektjeik megvalósításához nem rendelkeznek elegendő pénzügyi forrással;
18. hangsúlyozza, hogy a vidékfejlesztés és a munkahelyteremtés kéz a kézben jár, ezért felhívja a tagállamokat és a régiókat, hogy a lehető legnagyobb mértékben használják ki a helyi és regionális hatóságok által kínált potenciális előnyöket – e hatóságok vannak ugyanis a leginkább tisztában a térségeikben jelentkező kihívásokkal és az adódó lehetőségekkel is –, továbbá hogy valósítsák meg a második pillér célkitűzéseit és tartsák tiszteletben a közös agrárpolitika prioritásait, többek között előmozdítva a társadalmi befogadást, a szegénység csökkentését és a gazdasági fejlődést; ismételten emlékezteti a tagállamokat arra a lehetőségre, hogy a vidékfejlesztés során és az operatív programokban a fő hangsúlyt a fő hangsúlyt a munkahelyek teremtése és

megőrzése, valamint a vidéki szolgáltatások javítása kapja, és kéri a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat e célkitűzés megvalósításában; hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatottság fellendítése, a mezőgazdasági tevékenységek hatékonyabbá tétele és a költségek csökkentése érdekében a megosztott gazdaság modelljeit a vidéki térségek viszonyaihoz kell igazítani;

19. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a vidéki területeken a társadalmi befogadás és a munkahelyteremtés előmozdítása érdekében támogassák a szociális gazdaságban¹ tevékenykedő vállalkozásokat és szövetkezeteket; felhívja a figyelmet a „szociális vállalkozás kezdeményezés” keretében tett fellépésekre, és felszólítja a Bizottságot, hogy például a szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési terv révén támogassa a szociális gazdaságnak a vidékfejlesztéshez való hozzájárulását;
20. hangsúlyozza, hogy kiemeltebb szerepet kell biztosítani a vidéki területek demográfiai fejlődésének és családbarát jellegének támogatását célzó intézkedéseknek a családok támogatása, valamint a családi és a szakmai élet összeegyeztetésének megkönnyítése érdekében, a munkaerőpiacot és a gazdasági fejlődést érintő kérdésekkel összefüggésben is;
21. hangsúlyozza, hogy aktív intézkedések és szakpolitikák előmozdításával ki kell emelni a migráció pozitív szerepét a gazdasági növekedés fellendítésében és a társadalmi kohézió előmozdításában a vidéki térségekben;
22. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat olyan politikák folytatására, amelyek az idegenforgalom fejlesztése révén javítják a vidéki térségek helyzetét, ha ugyanis a turizmus megfelelő szerkezeti keretet és ösztönzők formájában támogatást kap, akkor a jelentős természeti, tájképi, kulturális és agrár-élelmiszeripari erőforrásokkal rendelkező területek kulturális, társadalmi és gazdasági növekedésének egyik hajtóereje lehet; hangsúlyozza, hogy a vidéki térségek idegenforgalmának fejlesztése és a mezőgazdasági tevékenységek diverzifikációja (bekapcsolva az oktatási, kulturális és szabadidős tevékenységeket) ugyancsak ösztönzést jelent a fiatal nemzedékek számára ahhoz, hogy a vidéki viszonyokat saját kezdeményezésből, vállalkozói szellemben átalakítsák, egyaránt készen az innovációra és a hagyományos termékek előmozdítására;
23. hangsúlyozza, hogy a különböző politikai területek között a FEADER és más európai források segítségével létrehozandó szinergiák szerepe alapvető lesz a vidéki térségekben jelentkező kihívások leküzdése, valamint annak biztosítása szempontjából, hogy a mezőgazdaságot ismét a területfejlesztés kulcsfontosságú tényezőjeként ismerjék el; megjegyzi, hogy a második pillér pénzeszközeit dinamikus pénzügyi eszközként is fel lehetne használni ahhoz, hogy nagyobb szinergiák keletkezzenek alternatív finanszírozási forrásokkal és programokkal, ezek igénybe vételének biztosításával támogatva a vidéki térségekben az összekapcsoltságot, a versenyképesség és a gazdasági sokféleség növekedését, valamint a vállalkozói szellemet, figyelembe véve a vidéki kultúra és azonosságtudat megőrzésének szükségességét;
24. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági földterületek befektetők általi felvásárlása miatt a tulajdonosok által működtetett kisgazdaságok egyre inkább nyomás alá

---

¹ Lásd: <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.nat-opinions.25458>

kerülnek; hangsúlyozza, hogy a termesztési terület fenntartása és a földhöz jutás a gazdaságok indításának és gyarapításának lényeges előfeltétele, és a munkahelyek megtartása szempontjából a szerepe a vidéki térségekben létfontosságú; rámutat, hogy a Bizottságnak „A fiatal mezőgazdasági termelők igényei” című, 2015. novemberi jelentése kimutatta, hogy a fiatal és a kezdő mezőgazdasági termelők legnagyobb problémáját a megvásárolható és bérbe vehető földek rendelkezésre állásának hiánya jelenti; felhívja ezért a tagállamokat, hogy osszák meg egymással a legjobb gyakorlatokat, és dolgozzanak ki a magas munkanélküliséggel sújtott vidéki térségekben a földhöz jutást biztosító eszközöket, például a nemzeti gyakorlatokkal összhangban álló részvételi földhasználat és földgazdálkodás révén, illetve hozzanak létre a nem használt földterületek és a mezőgazdasági célra hasznosítható földterületek kezelésére és az ilyen földterületekről való tájékoztatásra szolgáló rendszereket, amelyek szolgáltatásait a fiatal mezőgazdasági férfi és nő gazdák elsőbbségi jogon vehetnék igénybe;

25. fontosnak tartja, hogy a vidékfejlesztési programok jobban elősegítsék a vidéki és városi térségek közötti kapcsolatokat, ösztönözve az együttműködést, és lehetőségeket kínálva a vidéki területeken működő vállalkozások számára, ami e térségek fejlődése és a munkahelyteremtés szempontjából döntő fontosságú; álláspontja szerint a város és vidék közötti kapcsolatokban a falvak fontos szerepet játszanak azáltal, hogy a környező vidéki területeken élő lakosok számára hozzáférést biztosítanak az alapszolgáltatásokhoz, ezért úgy véli, hogy a tagállamoknak területi politikáik részeként elő kell mozdítaniuk a falvakban nyújtott szolgáltatásokat;
26. felhív az élelmiszer-ellátási láncban az élelmiszer-termelők, nagykereskedők és feldolgozók közötti tisztességes kifizetésekre vonatkozó kötelező szabályok bevezetésére annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők a hozzáadott értékből olyan részarányban részesüljenek, amely lehetővé teszi számukra a fenntartható gazdálkodást;
27. hangsúlyozza, hogy a jelenleg nem kellőképpen kihasznált erdészeti ágazat munkahelyek jelentős forrása, ezért a faipar különböző formáit jobban elő kell mozdítani; hozzáfűzi, hogy Európa jelenleg komoly faellátási hiánnyal küzd, ezért beruházásokat kell eszközölni az ágazat fejlesztéséhez szükséges infrastruktúrákba;
28. hangsúlyozza, hogy a földhöz való hozzáférés mezőgazdasági üzemek létrehozásának és bővítésének fontos előfeltétele; rámutat, hogy a mezőgazdasági vállalkozást indítani kívánó fiatal gazdák legnagyobb problémája a földhöz való hozzáférés;

A KAP jövője 2020 után

29. hangsúlyozza, hogy a KAP eljárásait egyszerűsíteni kell, és továbbra is biztosítani kell a megfelelő – legalább a megelőző szintet elérő – , e politika magas európai hozzáadott értékét tükröző finanszírozást annak érdekében, hogy a diverzifikált európai mezőgazdaságban és erdőgazdálkodásban hosszú távon hatékonyan hozzájáruljon a munkahelyek létrehozásához, és előmozdítsa a vidéki térségek fenntartható fejlődését és vonzerejét; hangsúlyozza, hogy fokozatosan meg kell erősíteni a vidékfejlesztési politikát, amely a vidéki lakosok szociális kirekesztettségének csökkentése érdekében közvetlenebb és hatékonyabb intézkedéseket tesz lehetővé, ugyanakkor nem szabad veszélyeztetni az első pillérbe

tartozó támogatást, hanem azt át kell szervezni, többek között a piacok jobb működését és nagyobb stabilitást biztosítva – ez ugyanis döntő fontosságú a mezőgazdasági jövedelmek és az európai mezőgazdasági modell megóvása szempontjából –, továbbá az élet minőségére összpontosítva szavatolni kell, hogy a vidéki térségek a városi övezetekhez képest megtartsák vonzerejüket;

30. hangsúlyozza, hogy a KAP keretein belül nagy fontosságot kell tulajdonítani a modernizációt és a beruházást serkentő eszközökre, amelyek fenntartható módon és a környezetvédelmi szabályok tiszteletben tartása mellett garantálják a vidéki térségekben jelen lévő gazdasági ágazatok versenyképességét (beleértve a mezőgazdasági-élelmiszeripari, energetikai, feldolgozó-ipari, szolgáltatási és szociális ágazatokat is), ezáltal biztosítva a munkahelyek megtarthatóságát; rámutat, hogy ezek az eszközök egyúttal lehetővé teszik a tagállamok közötti és a régiók közötti szakadékok áthidalását között, amikor a mezőgazdaság és a vidék fejlesztése a tét;
31. hangsúlyozza, hogy az idegenforgalmi ágazat (pl. vidéki üdültetés révén) fontos jövedelemforrás a mezőgazdasági termelők számára; nyomatékosan felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy hozzanak létre beruházás- és vállalkozástámogatási programokat; úgy véli, hogy fontos az érintett gazdaságok idegenforgalmi kampányok révén való támogatása;
32. tudomásul veszi a KAP egyszerűsítése céljából mostanáig végrehajtott intézkedéseket, felhívja azonban a Bizottságot, hogy még több intézkedés kidolgozása és bevezetése révén arányosságot és rugalmasságot teremtsen a közös agrárpolitika adminisztratív terheinek csökkentésével és a mezőgazdasági üzemek termelékenységének növelésével kapcsolatban;
33. hangsúlyozza, hogy a KAP keretében elérhető célok korlátozottak, mivel e politika elsődleges célja az élelmiszer-ellátás biztonsága, és hogy a vidéki térségekben a munkahelyek teremtését és fenntartását érintő számos kihívás hatékony kezelése szélesebb körű, szakpolitikákon átívelő megközelítést igényel majd regionális és tagállami szinten egyaránt;
34. felhívja a Bizottságot arra, hogy támogassa a családok által működtetett, diverzifikált és többfunkciós gazdálkodásra alapozott versenyképes és fenntartható európai mezőgazdasági modellt, amely prioritásnak tekinti a területhez kötődő és tisztességesen megfizetett munkahelyek fenntartását, és különös hangsúlyt helyez az EUMSZ 349. cikkében elismert egyedi nehézségekkel küzdő területekre, valamint – az élelmiszerek és nem élelmiszer-termékek termelésében egyaránt – biztosítja az élelmezésbiztonságot, az élelmiszerbiztonságot és gondoskodik az egészségvédelemről;
35. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki földtulajdon-megfigyelő és -szabályozó eszközöket annak érdekében, hogy jobban megismerjék a földpiacokat, és véget vessenek a földtulajdon és a termelőeszközök koncentrációjának vagy felvásárlásának széles körű jelenségének;
36. hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell a kiváló minőségű mezőgazdasági termékek kidolgozását, marketingjét és kereskedelmét; felhív új piacok megnyitását, valamint operatív termékprogramok és marketingkampányok bevezetését célzó

kezdemenyezésekre annak érdekében, hogy biztosítsák az európai élelmiszerlánc termékdiverzifikációját és versenyképességét;

37. úgy véli, hogy a KAP keretében ez európai mezőgazdaság minden formáját és minden vidéki térséget – a leghátrányosabb helyzetben lévőköt és legsebezhetőbbeket (például a hegyvidéki területeket és legkülső régiókat stb.) – is figyelembe kell vennie, biztosítva valamennyi forrás lehető legjobb felhasználását; úgy véli, hogy ez egyúttal azt is jelenti, hogy az elhagyott gazdaságokat ismét működésbe kell hozni;
38. rámutat arra, hogy a mezőgazdasági és regionális rés piacok diverzifikálása a vidéki térségekben növeli és biztosítja a foglalkoztatást; olyan kezdeményezéseket kér, amelyek támogatják a mezőgazdasági üzemek diverzifikációját (pl. a mezőgazdasági termékekre vonatkozó közvetlen üzletszerzést) és általában a vidéki gazdaság diverzifikációját (pl. a mezőgazdasági munkáról a foglalkoztatás más területeire történő áttérést);
39. úgy véli, hogy a jövőben a KAP forrásainak bővebb támogatást kell biztosítaniuk a termelői szervezetekbe tömörülő kis és közepes méretű gazdaságok és vállalkozások megszűnésének lassítására, amelyek mivel általában sokfélébbek, gazdaságosabbak és önállóbbak, valamint könnyebben átadhatók, hatékonyabbak a hozzáadott érték és a helyi munkahelyteremtés tekintetében, illetve a térség jelentős gazdasági és társadalmi pillérét képezik, valamint hogy egyedi támogatást kell biztosítani az EUMSZ 349. cikke által elismert sajátos korlátokkal küzdő térségek számára;
40. hangsúlyozza, hogy a KAP keretében nyújtott közvetlen kifizetéseket kizárólag olyan személyek részére kell biztosítani, akik fő tevékenységi területe a mezőgazdaság;
41. hangsúlyozza, hogy gazdasági visszaesés esetén a legkülső régiókban a foglalkoztatási lehetőségek felkutatását akadályozza az összeköttetések hiánya, és a mezőgazdaság e régiókban fennálló jelentőségére tekintettel úgy véli, hogy a jövőbeni KAP forrásai tekintetében pozitív megkülönböztetést kell alkalmazni ezekkel az EUMSZ által elismert sajátos korlátokkal küzdő térségekkel szemben, mivel ez multiplikátorhatást váltana ki más kapcsolódó tevékenységek, például az agrárium, az idegenforgalom, a természetvédelem, az energiatermelés és a körforgásos gazdaság előmozdítása terén, kiegészítve a többféle alap alkalmazására épülő stratégiát; rámutat arra, hogy e stratégiának szem előtt kell tartania a legkülső régiókban belüli, pozitív megkülönböztetést szükségessé tévő tényezőket, amely régiók ily módon kísérleti terepei lehetnek az eredeti és innovatív mezőgazdasági megoldásoknak, amelyek más, kevésbé szélsőséges és átfogóbb helyzetekre is alkalmazhatók a mezőgazdasági üzemek szerkezetét, a talaj- és éghajlati viszonyokat és a jellegzetes biológiai sokféleséget illetően;
42. véleménye szerint elő kell mozdítani és pénzügyileg támogatni kell a mezőgazdasági csoportosulásokat, mert lehetővé teszik a gazdaságok termelési költségei, különösen a gépesítési ráfordítások csökkentését, ugyanakkor elősegítik a mezőgazdasági termelők közötti szolidaritást, az innovációk, a know-how és a bevált gyakorlatok átadását, és ezáltal a fejlődést és a foglalkoztatást elősegítő dinamizmust idéznek elő;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a mezőgazdasági kisüzemek diverzifikációját és versenyképességét, többek között a szociális mezőgazdaság és a szolgáltatásközpontú mezőgazdaság tekintetében is;
44. hangsúlyozza, hogy a KAP-nak bővebb támogatást kell biztosítania a mezőgazdaság által a foglalkoztatás és a környezetvédelem terén kínált pozitív hatások kifejtése érdekében, továbbá hatékonyabban kell támogatnia a biogazdálkodást, a biodinamikus gazdálkodást és a fenntartható termelés egyéb módjait, ideértve az agroökológiával összefüggésben az integrált gazdálkodást és az agrárerdészetet, ehhez azonban a jelenlegi szabályozás egyszerűsítésére és a jövőben egyszerű, közérthető és nehézségek nélkül végrehajtható előírások elfogadására van szükség; úgy véli, hogy ezeknek a foglalkoztatás és a környezetvédelem terén megjelenő pozitív hatások értéke a társadalom egészének érdekeit szolgálja, és annak meg kell jelennie a mezőgazdasági üzemek jövedelmében;
45. emlékeztet arra a pozitív példára, amelyet az ökokörzetek – a mezőgazdaság és a helyi állattenyésztés biogazdálkodással nyert termékeinek fejlesztését összehangolt intézkedések révén biztosító területek – és a beszállítói háttérgazdaság ökokörzetekhez kötődő része (agrárélelmiszer-ipari, vendéglátóipari és idegenforgalmi vállalkozások) nyújtanak, mivel ez az eszköz már bebizonyította, hogy képes előnyösen befolyásolni a helyi jövedelmet és elősegíteni a talajvédelmet a táj és a hagyományos termelési formák megőrzése révén;
46. hangsúlyozza, hogy a gazdálkodáshoz kapcsolódó tisztességes foglalkoztatás megőrzése és megteremtése, továbbá a vidéki gazdaságok fejlesztése szempontjából a fenntartható gazdálkodás és élelmiszerrendszerek, különösen a biogazdálkodás, továbbá a fenntartható talaj- és vízgazdálkodás, illetve a biológiai sokféleség és a vidéki infrastruktúra fenntartható kezelése komoly lehetőségeket tartogat;
47. úgy véli, hogy a jövőbeli KAP keretében az élelmiszerbiztonság biztosítását az Európai Unióban továbbra is az elsődleges cselekvési elvnek kell tekinteni, nem tévesztve szem elől ugyanakkor az EU-n kívüli piacokat sem; úgy véli e tekintetben, hogy a kereskedelmi megállapodások tényleges kockázatokat, de potenciális lehetőségeket is gerjeszhetnek az európai mezőgazdaság számára, és meggyőződése, hogy a szabadkereskedelmi megállapodásoknak nem szabad sem a kis- és közepes méretű gazdaságokkal szemben igazságtalan versenyhez vezetniük, sem a helyi gazdaságot és munkahelyeket veszélyeztetniük;
48. úgy véli, hogy a zöldség-gyümölcs ágazatban a nem elégséges termelői szerveződés előmozdítása érdekében vissza kellene állítani az újonnan alakult zöldség-gyümölcs termelői szervezetek projektjeire vonatkozó uniós támogatást;
49. hangsúlyozza, hogy a jelenleg alacsony és ingadozó mezőgazdasági árak jövőbeli alakulásának rendkívül bizonytalan volta miatt az Uniónak el kell érnie a KAP Szerződésekben foglalt céljait azáltal, hogy nagyobb erőfeszítéseket tesz a piacok kudarc esetén bekövetkező előnytelen hatásainak korrigálására és a mezőgazdasági ágazat ellenálló képességének és versenyképességének biztosítására, a kereslet és a kínálat közötti egyensúly kialakítása érdekében hatékony biztonsági hálókat, megelőző és válságkezelési rendszereket, illetve új, innovatív rendszereken alapuló és a finanszírozásba magukat a gazdálkodókat is bevonó rendszereket hozva létre; úgy véli, hogy bővíteni kell a mezőgazdasági piacok stabilizálását célzó intézkedések finanszírozásának arányát, továbbá különösen, hogy a KAP-nak azokat a biztosítási

rendszereket is meg kell erősítenie, amelyek képesek védelmet nyújtani a mezőgazdasági termelők számára a különböző éghajlati, egészségügyi és gazdasági kockázatokkal szemben; úgy véli, hogy a globális felmelegedéssel összefüggő kockázatokkal szemben az Uniónak minden tőle telhetőt meg kell tennie a mezőgazdaság pozitív szerepének megerősítése érdekében, az agronómián és a fokozottabb szénmegkötést elősegítő jobb talajgazdálkodáson alapuló eszközök segítségével, valamint fontos, hogy a mezőgazdasági termelők technikai és pénzügyi támogatásban részesüljenek gyakorlataik fokozatos megváltoztatása és az innovációk lehetővé tétele érdekében;

50. hangsúlyozza továbbá, hogy a közvetlen kifizetéseknek 2020 után is a KAP eszközeként kell fennmaradniuk, a mezőgazdasági jövedelmek támogatása és stabilizálása és a magas szintű (a termelési módokat és különösen a környezetvédelmi előírásokat illető) uniós normákból eredő költségek kompenzálása, valamint a gazdálkodás szempontjából leghátrányosabb helyzetű régiók mezőgazdasági termelésének fenntartása érdekében; hangsúlyozza, hogy a közvetlen kifizetések ezért a gazdálkodás gazdasági stabilitásának biztosítására, valamint az élelmezés- és a környezeti biztonság garantálására kell fordítani; ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet arra, hogy feltétlenül szükség van a közvetlen kifizetések összegének kiegyenlítésére az egységes uniós piacon belüli egyenlő versenyfeltételek biztosítása, továbbá a mezőgazdasági erőforrások uniós szinten fenntartható kiaknázása érdekében;
51. úgy véli, hogy mivel a mezőgazdasági termelők közötti együttműködési szint tagállamonként eltérő, és mivel az együttműködés hiánya hátrányosan befolyásolja a mezőgazdasági termelők válsághelyzetekkel és piaci nyomással szembeni ellenálló képességét, a KAP-nak átfogóan elő kell mozdítania a mezőgazdasági termelők közötti együttműködés fejlesztését, különösen a termelő- és feldolgozóágazatban;
52. felhívja a tagállamokat, hogy a KAP második pillére keretében kezeljék kiemelten az európai innovációs partnerséget (EIP); felhívja a Bizottságot, hogy kezelje kiemelten a Horizont 2020-et, és biztosítson könnyebb hozzáférést a gazdálkodók számára az EBB finanszírozási lehetőségeihez, valamint támogassa az innovatív és fenntartható mezőgazdasági és erdőgazdálkodási modellek az élelmiszerek előállítására, valamint az élelmiszeripari és nem élelmiszeripari (a mezőgazdasági termelők számára a nyersanyagok rendelkezésre állását illetően a kőolaj utáni ipari korszakra új kilátásokat teremtő megújuló energiákkal, biogazdálkodással és a vidéki turizmussal összefüggő) szolgáltatások tekintetében, és fejlessze minden vidéki terület erőforrásait;
53. kifejezi abbéli szilárd meggyőződését, hogy még a jövőben is szükséges lesz a mezőgazdasági termelők és mezőgazdasági dolgozók szakmai továbbképzésének támogatása, valamint a tudományos ismeretek és innovációk terjesztése, ezáltal biztosítva a változó környezethez való alkalmazkodást és megkönnyítve a gazdasági tevékenység folytatását;
54. úgy véli, hogy a LEADER/CLLD típusú helyi fejlesztés alulról felfelé irányuló kezdeményezései nem csak a létrehozott munkahelyek száma, hanem az egy létrehozott munkahelyre jutó alacsony közkiadások tekintetében is bizonyították hatékonyságukat, ezért a többféle finanszírozásra épülő megközelítés, illetve a helyi és regionális hatóságok szerepének megerősítése révén valamennyi tagállamban még inkább erősíteni, támogatni és alkalmazni kell ezeket; külön kiemeli, hogy a helyi

akciócsoportok vezetői technikai és ügyintézési segítőként fontos szerepet játszanak a foglalkoztatást elősegítő projektek elindítására irányuló kezdeményezések támogatásában; kéri, hogy a helyi akciócsoportok a nagyobb hatékonyság érdekében a lehető legnagyobb önállóságot élvezhessék; hozzáfűzi, hogy mechanizmusokat kell kialakítani a szociális partnerek észszerű bevonásának biztosítása érdekében, és felkéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a transznacionális LEADER II projektekkel kapcsolatos bevált gyakorlatok modelljeire vonatkozóan;

55. megjegyzi, hogy az érintett nemzeti és uniós programokkal és finanszírozásokkal kapcsolatos információkhoz való nehézkes hozzáférés akadályozza a vidéki gazdaság fejlődését;
56. kéri, hogy a vidékfejlesztési politikában a vidéki foglalkoztatás támogatására előirányzott beruházások fontossági sorrendjét a foglalkoztatást, a munkanélküliség változását, a kedvezményezett vállalkozások hatékonyságát és az alkalmazottak felvételének ösztönzését kiemelten figyelembe véve állapítsák meg, továbbá javasolja, hogy a vidékfejlesztési programok foglalják magukban a mezőgazdasági és nem mezőgazdasági vállalkozások elindításának támogatásához különösen hasznos mikrofinanszírozás megerősítését;
57. hangsúlyozza, hogy az adott régió sajátos igényeinek megfelelő nagyobb rugalmasság biztosításával fokozni lehet a második pillér munkahelyteremtésben betöltött jelentőségét;
58. szükségesnek tartja a nyers vagy feldolgozott élelmiszeripari termékeket biztosító, területhez kötött minőségi élelmiszerek rendszereinek jövőbeli továbbfejlesztését, ösztönzést adva a polgári felelősségvállaláshoz és ahhoz, hogy a – vagy az összes termelőt, feldolgozót, forgalmazót és fogyasztót, vagy termelői-fogyasztói közösségeket egyesítő csoportokba tömörült, vagy pedig az agrárélelmiszeri és élelmiszer-idegenforgalmi ágazat valamennyi gazdasági szereplőjét tömörítő – érdekelt feleket bevonják az élelmiszer-ellátás és -biztonság, továbbá az igazságos jövedelem szavatolására irányuló minőségbiztosítási és szerződésekkel kapcsolatos tevékenységekbe annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők tisztességesen megélhessenek, és a gazdaságukban fenntarthassák a foglalkoztatást; megjegyzi, hogy ezek az élelmiszerrendszerek különösen, de nem kizárólag rövid forgalmazási láncok és/vagy helyi piacok formáját ölthetik; úgy véli, hogy a jövőben több uniós forrást szükséges szánni egyes különleges élelmiszer-minőségi rendszerek fejlesztésére és működtetésére, valamint a világhírű európai gasztronómia továbbfejlesztésére; úgy véli, hogy ehhez elengedhetetlenül szükség van a közbeszerzések jogszabályi keretének hatékonyabb kiigazítására annak érdekében, hogy a helyi hatóságok támogatni tudják a helyi termelést;
59. felhívja a figyelmet arra, hogy további támogatást kell biztosítani a mezőgazdaság és mezőgazdasági munkahelyteremtés számára a hátrányosabb helyzetű területeken és az Unió külső határterületein;
60. úgy véli, hogy a vidéki térségek mezőgazdasági termelőit és egyéb szereplőit tömörítő többpartneres kollektív formákat támogatni kell, mert közvetlenül és közvetve számos munkahelyteremtő tevékenység fejlesztését, például a helyi élelmiszer- és nem élelmiszer-láncok strukturálását és különböző szolgáltatások létrehozását (falusi turizmus, magán- és közterület-fenntartás stb.) teszi lehetővé;

61. úgy véli, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak a KAP és más szakpolitikák keretében arra kell ösztönözniük a mezőgazdasági termelőket, hogy diverzifikálják jövedelemforrásaikat, ily módon védve magukat a piaci hanyatlással szemben; úgy véli, hogy az ilyen jellegű diverzifikáció kiterjedhet az ökoturizmusra, a megújuló energiák – például a szél- és a napenergia – termelésére, a mezőgazdasági termelésben a feldolgozás révén termelt hozzáadott értékre, valamint a gazdaboltokra;
62. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson több támogatást a helyi szövetkezetek számára annak érdekében, hogy visszaszerezzék az árak és a saját termékeik feletti ellenőrzést;
63. megjegyzi, hogy az idegenforgalmi ágazat jelentős közvetlen, illetve a mezőgazdasághoz és a vidéki térségekhez kapcsolódó jövedelemszerzési és foglalkoztatási lehetőségeket kínál, ami lehetővé teszi az egyes régiók történelmi, kulturális, gasztronómiai, táji és környezeti örökségének kiaknázását; megjegyzi továbbá, hogy a turisztikai vonzerő nem csak az egyes régiók történelmi hírnevén alapul, hanem egyre nagyobb mértékben a régió élelmiszeripari termékeinek, tájainak és környezetének minőségén is; úgy véli, hogy a fenti okokból kifolyólag a vidékfejlesztési politikának nagyobb mértékben kell támogatnia az idegenforgalmi ágazatot;
64. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozással és a környezetvédelemmel összefüggő kihívások megválaszolásához – új szakmák kialakulása mellett – jelentős munkahelyteremtő köz- és magánberuházásokra van szükség a vidéki térségek erőforrásai fenntartásának és megőrzésének biztosítása, a romlásnak indult ökoszisztémák minőségének helyreállítása, az árvizek és erdőtüzek elleni hatékonyabb küzdelem, a víz-, talaj- és levegőminőség és a biodiverzitás jobb védelme érdekében; megjegyzi, hogy ugyan ehhez kétségkívül a mezőgazdaság és a vidéki térség többi szereplőjének együttműködésére van szükség, egyben újabb lehetőségeket is kínál a mezőgazdaság számára a jövedelmek diverzifikálására;
65. kéri az Európai Bizottságot, hogy mérje fel a jelenlegi mezőgazdasági válság szociális hatásait, különösen a megszűnt állások szempontjából, elsősorban a vidéki területeket vizsgálva; felhívja a tagállamokat annak fontolóra vételére, milyen módon javíthatják saját mezőgazdaságuk versenyképességét oly módon, hogy az ágazat munkahelyeket teremthessen, és a mezőgazdaságban és az agrár-élelmiszeripari ágazatban igazságosan eloszló hozzáadott értéket termelhessen, biztosítva a tisztességes versenyt és a minimálisra csökkentve a szociális dömping és az egyes csoportokat aránytalan mértékben érintő bizonytalan és nem szokványos alkalmazási feltételek által okozott károkat; megjegyzi, hogy számos gazdálkodó családtagjai nem rendelkeznek szociális vagy jogi státusszal, illetve kívül esnek a szociális védelmi rendszeren; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági vállalkozásoknak meg kell felelniük a nemzeti munkaügyi és szociális jogszabályoknak; úgy ítéli meg, hogy további feltételeknek a KAP első pillére szerinti kifizetésekbe történő beépítése jelentős mértékben növelné a mezőgazdasági termelőkre háruló adminisztratív terheket, és csökkentené munkahelyteremtési lehetőségeiket; kéri, hogy az irányítási hatóságok mellett a szociális partnerek szerepét is erősítsék meg, továbbá kéri a tagállamokat a mezőgazdasági termelők szociális jogainak elismerésére és szavatolására, biztosítva, hogy a szociális biztonsági rendszerek a mezőgazdaságban részmunkaidőben vagy teljes munkaidőben dolgozó valamennyi munkavállalóra kiterjedjenek; felszólítja a tagállamokat, hogy ültessék át nemzeti jogukba az

idénymunkásokról szóló 2014/36/EU irányelvet; felhívja a nemzeti egészségügyi és munkabiztonsági hatóságokat, hogy különítsenek el forrásokat a mezőgazdasági üzemek biztonságára vonatkozó információk terjesztésére;

66. felszólítja a Bizottságot, hogy vezesse be a FAO által az élelmezési és mezőgazdasági rendszerek fenntarthatósági vizsgálata (SAFA) során javasolt, különösen a foglalkoztatottságra és a társadalmi jólétre vonatkozó mutatókat;
67. emlékeztet arra, hogy egy európai mezőgazdasági termelő átlagosan csupán 12 hektár földdel rendelkezik, és a mezőgazdasági üzemek 70%-a 5 hektárnál kisebb területű; megjegyzi, hogy a mezőgazdasági üzemek a méretük és a szerkezetük miatt nem mindig engedhetik meg maguknak, hogy teljes munkaidős és magasan képzett munkavállalókat foglalkoztassanak; következésképpen arra ösztönzi az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak a munkaadói csoportokat ösztönző intézkedéseket;
68. elengedhetetlennek tartja a vidéki területek vonzerejét biztosító és e területeken a foglalkoztatás fejlesztését lehetővé tevő köz- és magánszolgáltatások jelenlétének biztosítását; úgy véli, hogy a vidéki térségekben élő embereknek joguk van ahhoz, hogy egyenlő hozzáférést kapjanak a közszolgáltatásokhoz, többek között az oktatáshoz és a szociális és egészségügyi ellátáshoz; elengedhetetlennek tartja, hogy valamennyi ágazat – a helyi önkormányzat, a regionális kormányzat és a helyi magánszektor egyaránt – együttműködjön a beruházások előmozdítása és annak biztosítása érdekében, hogy a vidéki és távoli területek hozzáférjenek az alapvető infrastruktúrákhoz – többek között az állami vagy magán közlekedési összeköttetésekhez, a biztonságos energiaellátáshoz, valamint a megbízható és gyors szélessávú technológiákhoz –, valamint a vidéki vállalkozóknak, mikro- kis- és középvállalkozásoknak szánt finanszírozási és hitelrendszerekhez, amelyek nélkül a vidéki vállalkozások és háztartások állandó hátrányban lennének, és tovább folytatódna a városi térségekbe való elvándorlás;
69. úgy véli, hogy a közelmúltbeli állategészségügyi járványokra, valamint a közelmúlt élelmiszer-biztonsági botrányaira – többek között a 2011-es E. Coli-fertőzésre, a 2013-as lóhúsbotrányra, valamint a jelenleg tomboló európai mézhamisítási botrányra – tekintettel jelentősen meg kell emelni az élelmiszer- és takarmány-biztonságra fordított – a többéves pénzügyi keret harmadik fejezetében foglalt összeget, mivel a jelenlegi hét évre szánt 1,93 milliárd eurós forrás teljességgel elégtelen;
70. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termelők számtalan, a KAP-hoz kapcsolódó adminisztratív költséggel szembesülnek, amelyek tagállamonként jelentős eltérést mutatnak; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a bürokrácia visszaszorítása és a KAP egyszerűsítése, valamint a költséghatékony átültetés biztosítása révén csökkentsék az adminisztratív terheket;
71. hangsúlyozza, hogy az olyan alapszolgáltatásokhoz való hozzáférés, mint az oktatás, az egészségügyi ellátás és a lakhatás, valamint e szolgáltatások folytonossága előfeltétele a munkahelyteremtést elősegítő környezetnek és a vidéki térségekben élő lakosság létfontosságú szükségletei kielégítésének;

72. úgy ítéli meg, hogy alapvetően fontos felkérni a hatóságokat, hogy az európai mezőgazdaság korszerűsítése érdekében a vidéki területeken kínáljanak az agrárgazdálkodásra vonatkozó tanácsadási és segítségnyújtási szolgáltatásokat;
73. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék és tegyék lehetővé a nők munkaerőpiaci egyenlőségét, valamint a munka és a magánélet vidéki területeken való összeegyeztetését, különösen a bérek és a szociális és nyugdíjjogosultságok, az új képesítések megszerzésének elősegítése, valamint a nők mezőgazdasági és nem mezőgazdasági foglalkoztatására vonatkozó kilátások és lehetőségek biztosítása révén, összhangban az esélyegyenlőség és a megkülönböztetésmentesség Unió politikáiban és programjaiban is rögzített elvével; felhívja őket továbbá arra, hogy használják ki jobban a célzott online tájékoztatási platformokban, az újonnan piacra lépő és már működő női gazdálkodóknak szánt fellépésekben és támogatásokban rejlő lehetőségeket, különösen az EMVA és más, a projektfejlesztést ösztönző uniós alapok keretében, valamint hogy segítsék elő a hétköznapi vidéki élethez fontos, lényeges infrastruktúra és szolgáltatások megőrzését, ezáltal hozzájárulva a nők vidéki térségekből való elvándorlásának mérsékléséhez; hasonlóképpen felhívja a figyelmet arra is, hogy különösen a vidéki területeken olyan fenntartható stratégiákra van szükség, amelyek fenntartják, ösztönzik és támogatják a nők hálózatait és szervezeteit, valamint döntéshozatali szerepüket a mezőgazdaságban és a vidéki területeken; kéri továbbá az oktatás, a pénzügyek és a tájékoztatás területén a hozzáférés megkönnyítését a nők vállalkozási tevékenységének (például e-vállalkozások), a vidéki vállalkozások tulajdonlásának és fejlesztésének lehetővé tétele érdekében;
74. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a hatóságokkal együtt erősítsék meg a szociális partnerek és szociális jóléti szervezetek szerepét a munkaügyi jogszabályok betartásának, a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemnek és azon szociális és biztonsági normák betartásának felügyeletét illetően, amelyek a migráns munkavállalók – köztük a női szezonális munkavállalók, a migránsok és a menekültek – társadalmi-gazdasági beilleszkedését segítik; kéri olyan mechanizmus létrehozását, amely biztosítja a nők részvételét a folyamat összes szakaszában;
75. emlékeztet arra, hogy az Unióban évről évre csökken a mezőgazdasági területek mérete; hangsúlyozza, hogy a megművelhető területek megőrzése alapvető fontosságú a vidéki területek munkahelyeinek megtartásához; felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak könnyebb hozzáférést a földterületekhez a magas vidéki munkanélküliséggel sújtott térségekben, és ezzel összefüggésben kéri, hogy könnyítsék meg a fiatal női mezőgazdasági termelők hitelhez jutását és földek kezelésében való részvételét;
76. felhívja a figyelmet arra, hogy a nők adják a mezőgazdasági munkaerő 45%-át; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a családi gazdaság fogalmának meghatározását annak érdekében, hogy megkönnyítse a nők képzésekhez és szakmai tanácsadáshoz, valamint tőkéhez és juttatásokhoz való hozzáférését;
77. felhívja a vonatkozó nemzeti, regionális és helyi hatóságokat a nők helyi akciócsoportokba történő bevonásának, illetve a LEADER program keretében helyi partnerségek kialakításának ösztönzésére, továbbá az irányító testületekben a nemi szempontból kiegyensúlyozott részvétel biztosítására;

78. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.